

ikke paa nogen Maade lade sig friste til at paatage sig et Hverv, der er uforeneligt med Dommervirksomheden, og her mener jeg, at man maaske fra Demokratiets Side mange Gange har været lidt for tilbøjelig til at overse de ret betydelige Repræsentationsudgifter, som man i saadanne Stillinger har. Jeg tror, at Demokratiet vilde være i højeste Grad interesseret i, at Statens øverste Embedsmænd, de, paa hvem der hviler et meget stort Ansvar, ere stillede saaledes, at der ikke for dem er nogen som helst Art af Grund til at skaffe sig indbringende Stillinger enten her eller der. Derfor mener jeg, der ikke bliver rigtig Gang i Støvlerne i denne Sag, før vi skride til en virkelig Forbedring af vore Dommeres økonomiske Forhold, saa at de kunne leve i uafhængig Rapport til de Kredse, i hvilke de i Almindelighed færdes.

Parkov: Den højtærede Konseilspræsident udtalte, at den Kommission, der har været nedsat for at overveje dette Spørgsmaal, og hvis Betænkning vi have faaet tilstillet, og hvis Forslag Regeringen har gjort til sit, havde været sammensat saa alsidigt, at bl. a. ogsaa de Interesser, som Centraladministrationens Tjenestemænd have, maatte formodes at være blevne varetagne. Jeg tvivler ikke om, at dette har været Tilfældet, men som det fremgaar af Betænkningen, er Lovforslaget et Kompromis, en Overenskomst mellem de forskellige Anskuelse, og derved er det, saa vidt jeg kan se, ikke lykkedes at tilfredsstille Centraladministrationens Embedsmænd. Et klart Bevis derfor have vi i den Henvendelse, som er tilgaaet os fra deres Forening. Den højtærede Konseilspræsident udtalte, at $\frac{2}{5}$ af Centraladministrationens Tjenestemænd ikke havde noget Bierhverv og derfor ikke havde nogen Interesse i dette Lovforslag. Ja, de $\frac{3}{5}$ have altsaa Bierhverv, det vil sige betydeligt over Halvdelen. At de ikke alle have Bierhverv, kan skyldes forskellige Omstændigheder. Det kan skyldes, at nogle af disse $\frac{2}{5}$ ere økonomisk velstillede, saa at de ingen Anledning have til at søge disse Bierhverv, og det kan skyldes, at de maaske mangle nogle af de Egenskaber, som ere nødvendige for at opnaa disse Bierhverv.

Den højtærede Konseilspræsident udtalte endvidere, at det var hans Ønske, at man saa vidt muligt ved den Udvalgsbehandling, som forestaar, skulde komme til faste Regler baade med Hensyn til, hvilke Tjenestemænd Lovforslaget skal omfatte, og med Hensyn til de Virksomheder, der kan være Tale om at give eller nægte dem Tilladelse til at paatage sig. I saa Henseende er jeg ganske enig med den højtærede Konseilspræsident, der maa absolut klare, tydelige og bestemte Regler for hvert enkelt Tilfælde. Det forbavser mig meget, at det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott), der selv var Medlem af Kommissionen, udtalte sig i saa stærke Lovord om Kommissionens Arbejde. Han var meget glad for det; han sagde, at hver enkelt Bestemmelse her var klar og koncis. Jeg har en noget anden Opfattelse, og jeg skal til Begrundelse deraf anføre § 4, som jeg ogsaa tillod mig at tage under Behandling i Gaar: „Bestemmelserne i § 3 kunne ved kongelig Anordning udvides til visse andre Klasser af Tjenestemænd i og udenfor Centraladministrationen“. Denne Paragraf giver i Virkeligheden i videst mulig Udstrækning Tilladelse til at overføre de Bestemmelser, der i § 3 angaa visse, ganske nøjagtigt angivne Tjenestemænd, til alle fra den øverste til den nederste. Det forekommer mig ikke koncist og klart. Det er ganske at overlade Sagen til den tilfældige Administration; som det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) i Gaar sagde, den kongelige Anordning vil i dette Tilfælde ikke sige andet end den ministerielle Anordning.

Det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe) anbefalede at give Dommerne højere Lønninger. Ja, det er en Vej frem, hvis man vil undgaa en uheldig Sammenblanding af tjenstlige og private Hverv. Det bør formentlig dog ikke alene gælde Dommerne, men ogsaa de højere Embedsmænd i Centraladministrationen, for at man ogsaa der i enhver Henseende kan have dygtige og uafhængige Mænd. Men selv om man ogsaa har Sympati for denne Tanke, tror jeg dog ikke, at Tiden nu er belejlig til Lønningsforhøjelser. Jeg tror, at Befolkningen i Øjeblikket vil se med megen Misnøje paa, om man søger at gaa